

Kubo kaj Usono: Lazaro, levi?u kaj ekmar?u.

Ni ?iuj iam a?dis tiun frazon atribuitan al Jesuo Kristo anta? la tombo de Lazaro. Lazaro, levi?u kaj ekmar?u.

Multaj personoj en Kubo, kredantoj a? ne, kiam oni elektis la 17-an de decembro por la publikaj anoncoj faritaj de la prezidento Raúl Castro kaj la usona prezidento Barack Obama, tuj pensis ke la koincido de la politika evento kun la religia celebros, obeis al konkreta intenco. Babalú Ayé, la? la afrikdevena religio, estis malanta? ?io planita.

Fakte, la procezo publike disvastigita tiun tagon, levi?is kaj ekmar?is, kvankam tio ne signifas ke ne ekzistas malfacila?oj nek obstakloj, sed la plej grava afero estas ke la du landoj dialogas pri la problemoj ekzistantaj inter si.

Kiel dirite anta?e, la fakto ke Usono decidis eniri la procezon por restarigi la diplomaciajn rilatojn kun Kubo, estas venko por la insulo kaj samtempe tion konfirmis Obama per siaj propraj paroloj, kiam li esprimis ke la politiko al la insulo dum la lastaj 50 jaroj fiaskis kaj ne impulsis la interesojn de Usono en Kubo.

Dum la fini?anta jaro, ekde la tago de Sankta Lazaro, jam preska? unu jaro pasis, la krizo kiu ekzistis inter la du landoj konsiderinde ?an?i?is, ?ar nun ekzistas diplomaciaj rilatoj kaj ambasadejo kiu reprezentas ?iun landon en la ?efurbo de la alia.

La postuloj de Kubo, petante esti ekskludita de la listo de landoj impulsantaj internacian terorismen kaj la problemoj malhavi bankajn servojn de la sekcio de intereso en Washington, estis solvitaj. Krom tio, ni havis la ?ojon vidi la revenon al la insulo de la kvin kubaj herooj, tiam suferantaj maljustaj enkarceri?o, kiuj estis inter?an?itaj kontra? agentoj de la CIA enkarcerigitaj en Kubo.

La usona flanko anka? adoptis aliajn decidojn, kiuj tute kongruas kun ilia nova politiko, anstata?e al la agresemo kiel sola rimedo, tio estas, ili aldonas kaj pligravigas la politikan kaj ideologian subfosadon, ?ar la celo restas tute sama por ili, tio estas, detruo la kuban revolucion kaj ties politikan sistemon.

Se ni revuas la anoncitajn decidojn de Obama tuj post la anonco de la pasinta 17-a de decembro, ni rimarkos ke ĉiuj adresatas al la sama celo, jen la decidoj:

Altiĝi la mensecaĵojn por meti pli da mono en la manojn de privatuloj kaj stimuli tiun negocan sektoron en Kubo.

Plifaciligi la vojaĵojn de kubanoj rezidantaj en Usono, kiuj estas konsiderataj kiel pli bonaj ambasadoroj ĉar ili alportas al la kuba popolo siajn travivaĵojn kaj progresojn rezultintaj el ilia decido vivi en kapitalista socio.

Ampleksigi la vojaĵpermesojn al usonanoj, por altiĝi la kontaktojn People to people, kio devos rezultigi pli da subteno kaj simpatio al Usono en la kuba loĝantaro.

Faciligi la komunikadon kaj sendadon al Kubo de ĉiaspecaj ekipaĵoj por tiuj celoj. Tio tre gravas por iliaj planoj, ĉar tiamaniere kreskas la elektronikaj kontaktoj inter privatuloj kaj la eniro de la usona propagando en Kubo.

Al ĉio ĉi eblas aldoni ke la decidoj de Obama ne modifis en sia esenco la sieĝon ekonomian, komercan kaj financan altrudatan al la kariba lando. Ili neniel planas redoni al Kubo la teritorion de la militbazo okupatan kontraŭe en la kuba haveno de Guantánamo; krome, iliaj kontraŭaj transmisiadoj per radio kaj televido daŭras kun buĉeto de pli ol 30 milionoj da dolaroj jare.

La ĉtata departemento daŭre ricevas 15 milionojn da dolaroj por pagi salajron al siaj dungitoj en la insulo, la tiel nomataj Blankvestitaj Damoj kaj aliaj grupoj nomataj disidentoj.

La agentejo USAID havas buĉeton de 700 000 mil dolaroj por kontrakti ĵurnalistojn pretajn veni al Kubo kun la celo kontakti ĉi kun gejunuloj, negroj, virinoj, kaj rilati ĉi kun grupoj pri homaj rajtoj. La CIA altigis sian buĉeton je proksimume unu miliono da dolaro plia por malfermi sian novan Stacion nun rezidanta en Havano.

Kune kun ĉio, la ofensivo usona kontraŭ aliaj landoj de Latinameriko, celas ne nur rekuperi la perditan terenon, sed ankaŭ rekuperi posedaĵojn nun en manoj de la suverenaj popoloj, kaj aldone, damaĝi la rilatojn de tiuj landoj kun Kubo kun la intenco redukti la interŝanĝojn kaj kiun ajn ekonomian bonfaron atingeblan de niaj rilatoj en la regiono. Argentino kaj Venezuelo estas ekzemploj freŝaj pri la agado de la imperiaj celoj kontraŭ la legitimaj interesoj de la nacioj.

Tial ni povas diri, Latinameriko, leviĝu kaj ekmarĝu. En tiu ĉi kazo la popoloj revoluciemaj de Latinameriko devas stari ĉi por batali senĉese kaj apliki tiun alvokon de la nacia heroo de Kubo, José Martí, en la 19-a jarcento, "La arboj devas enviciĝi por malhelpi la trapason de la giganto de la sep leĝoj"

<https://www.radiohc.cu/eo/especiales/comentarios/78930-kubo-kaj-usono-lazaro-levigu-kaj-ekmarsu>

Radio Habana Cuba